

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2016

1081/2016

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työttömyysturvalain (1290/2002) 6 luvun 3 a, 3 b ja 3 e §, sellaisina kuin ne ovat, 6 luvun 3 a ja 3 e § laissa 1049/2013 sekä 3 b § laeissa 1188/2009 ja 918/2012, sekä

muutetaan 3 luvun 3 §:n 4 momentti, 5 luvun 13 §:n 1 momentti, 6 luvun 2, 3, 7 ja 11 § sekä 7 luvun 10 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 luvun 13 §:n 1 momentti, 6 luvun 3 § ja 7 luvun 10 §:n 1 momentti laissa 1049/2013, 6 luvun 2 § laissa 1048/2014, 6 luvun 7 § laissa 361/2010 sekä 6 luvun 11 § laeissa 1252/2006, 313/2010, 1049/2013 ja 883/2015, seuraavasti:

3 luku

Etuuden saamisen yleiset rajoitukset

3 §

Työkyvyttömyys

Työkyvyttömäksi tulleella työttömyysetuuden saajalla, joka ei saa sairausvakuutuslain 8 luvun 7 §:n 1 momentissa olevan rajoituksen (*omavastuu*) vuoksi päivärahaa tai muuta vastaavaa lakisääteistä korvausta taikka työnantajalta sairausajan palkkaa, on työkyvyttömyydestään huolimatta ja sen estämättä, mitä tämän lain 2 luvussa säädetään työnhakijana olosta, oikeus työttömyysetuuteen.

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

13 §

Omavastuu aika

Työttömyyspäivärahaa maksetaan sen jälkeen, kun henkilö on ollut työttömänä työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa yhteensä seitsemää täyttä työpäivää vastaavan ajan enintään kahdeksan peräkkäisen kalenteriviikon aikana. Omavastuu aika asetetaan kerran 6 luvun 7 §:ssä säädettyä työttömyyspäivärahan enimmäisaikaa kohti.

6 luku

Työttömyyspäivärahan määrä ja kesto

2 §

Ansiopäivärahan ansio-osa ja korotettu ansio-osa

Ansio-osa on 45 prosenttia päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kun palkka kuukaudessa on suurempi kuin 95-kertainen perusosa, ansio-osa on tämän rajan ylittävältä päiväpalkan osalta 20 prosenttia. Ansiopäiväraha lapsikorotuksineen on enintään 90 prosenttia ansiopäivärahan perusteena olevasta päiväpalkasta, kuitenkin vähintään mahdollisella lapsikorotuksella korotetun perusosan suuruinen.

Korotettu ansio-osa on 55 prosenttia päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kun palkka kuukaudessa on suurempi kuin 95-kertainen perusosa, ansio-osa on tämän rajan ylittävältä päiväpalkan osalta 25 prosenttia. Ansiopäiväraha lapsikorotuksineen on tällöin enintään yhtä suuri kuin ansiopäivärahan perusteena oleva päiväpalkka, kuitenkin vähintään mahdollisella lapsikorotuksella ja korotusosalla korotetun perusosan suuruinen.

Muunnettaessa kuukautta kohti laskettua palkkaa päiväpalkaksi tai päinvastoin katsotaan kuukauteen sisältyvän 21,5 työpäivää.

3 §

Korotusosan ja korotetun ansio-osan maksaminen työllistymistä edistävien palvelujen ajalta

Korotusosaa ja korotettua ansio-osaa maksetaan työllistymissuunnitelmassa tai työllistymissuunnitelmaa korvaavassa suunnitelmassa sovittujen työllistymistä edistävien palvelujen ajalta. Korotusosaa ja korotettua ansio-osaa maksetaan myös työllistymissuunnitelmassa tai työllistymissuunnitelmassa korvaavassa suunnitelmassa sovittujen palvelujen väliseltä ajalta, jos näiden palvelujen välinen aika on enintään seitsemän kalenteripäivää.

Korotusosaa ja korotettua ansio-osaa maksetaan työllistymistä edistävien palvelujen ajalta yhteensä enintään 200 päivältä. Korotusosan ja korotetun ansio-osan maksaminen aloitetaan alusta, kun työnhakija on uudelleen täyttänyt palkansaajan tai yrittäjän työssäoloehdon.

7 §

Päivärahakauden enimmäisaika

Peruspäivärahaa ja ansiopäivärahaa maksetaan yhteensä enintään:

- 1) 300 työttömyyspäivältä henkilölle, joka on ollut 17 vuotta täytettyään työssä yhteensä enintään kolme vuotta ennen työttömyyspäivärahaoikeuden alkamista;
- 2) 400 työttömyyspäivältä henkilölle, joka on ollut 17 vuotta täytettyään työssä yhteensä yli kolme vuotta ennen työttömyyspäivärahaoikeuden alkamista;
- 3) 500 työttömyyspäivältä henkilölle, jonka työssäoloehto on täyttynyt hänen täytettyään 58 vuotta ja jolla on työssäoloehdon täytyessä 11 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa vähintään viisi vuotta viimeisen 20 vuoden aikana.

Enimmäisaikaan luetaan myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta henkilölle on maksettu työttömyysetuutta sellaisessa valtiossa, jossa sovelletaan sosiaaliturva-asetusta tai perusasetusta tai jonka kanssa Suomella on työttömyysturvaa koskeva sopimus.

Laskettaessa 1 momentin mukaista enimmäisaikaa otetaan soviteltuna työttömyyspäivärahana maksettu määrä huomioon muunnettuna täysiksi työttömyyspäivärahapäiviksi.

1081/2016

11 §

Työssäoloajan laskeminen

Edellä 7 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 9 §:ssä tarkoitettu työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella.

Työssäolokuukausien lukumäärä saadaan jakamalla kunkin kalenterivuoden ansiot luvulla 510. Kalenterivuosi kohtainen osamäärä pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun, joka voi olla enintään 12. Eri vuosien osamäärät lasketaan yhteen.

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

10 §

Omavastuu aika

Työmarkkinatukea maksetaan sen jälkeen, kun henkilö on ollut työttömänä työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa yhteensä seitsemää täyttä työpäivää vastaavan ajan enintään kahdeksan peräkkäisen kalenteriviikon aikana.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

Jos omavastuu aika on kesken tämän lain voimaan tullessa, sovelletaan 5 luvun 13 §:n 1 momenttia ja 7 luvun 10 §:n 1 momenttia sellaisina kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa.

Etuuteen, jota maksetaan ajalta ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 6 luvun 2 §:ää sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Ansiopäivärahan saajaan, jonka oikeus työttömyyspäivärahaan on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 6 luvun 3 §:n 1 momenttia 31 päivään joulukuuta 2018 sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Työnhakijaan, jonka työsuhde on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 6 luvun 3 a ja 3 e §:ää 30 päivään kesäkuuta 2017 sellaisina kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa.

Työnhakijaan, jonka päivärahakauden enimmäisaika on kesken tämän lain voimaan tullessa, sovelletaan 6 luvun 7 §:ää sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2016

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Sosiaali- ja terveysministeri Pirkko Mattila